

“És un orgull veure'ls tan bé”

El garrotxí elogia el Girona, al qual visitarà dissabte després de jugar-hi durant set temporades

“Millor que a Montilivi no crec que hi estigués enlloc, però volia una nova experiència i no me'n penedeixo”

Fix sempre en les alineacions del Girona, haver canviat de club no ha alterat la continuïtat d'Albert Dorca, que només s'ha perdut un partit amb el Racing i ha jugat sencers (menys 4 minuts) els altres onze. A Santander, però, li toca conviure amb molta més pressió i amb la crispació derivada de la mala marxa de l'equip i d'un embolic institucional enorme. Però ni aquest entorn ni l'excel·lent començament del Girona no fan que es penedeixi d'haver deixat Montilivi, després de set temporades.

Deia a l'estiu que era el moment de marxar del Girona. Està satisfet del pas que va fer? Sí, estic content. L'experiència està sent bona. La gent m'està tractant molt bé i, tot i que m'agradaria que esportivament les coses fossin una mica millor, m'estic sentint bé. M'he adaptat bé a la ciutat i a la gent, i a l'equip hi ha bon ambient. Està trobant al Racing el que esperava quan va marxar? No marxava perquè no estigués bé, ni de bon tros. Millor que a Girona no crec que hi estigués enlloc. Però buscava una nova experiència, per edat creia que era el moment i no me'n penedeixo. Visc una experiència diferent i de tot s'aprèn. Esperem que les coses vagin millor per a l'equip d'aquí en endavant. No canvia la seva regularitat. Continua jugant sempre. Sí, de moment he jugat pràcticament tots els minuts, com m'ha passat gairebé sempre; he tingut molta sort durant la meua trajectòria. Aquí som molta gent al mig del camp, sis per a tres llocs [els altres pivots són Jorge Alonso, Óscar Pérez, Héctor Yuste, Longás i Marcos Gullón]. I són jugadors contrastats, bons. D'equip, n'hi ha. Potser està desequilibrat? No sóc jo qui ho hauria de dir, però sí que és veritat que al mig del camp som molta gent i potser en altres llocs ens en falta. També estan venint jugadors del filial i n'hi ha de molt bons. El va afectar el relleu sobtat d'Unzué per Fabri, la mateixa setmana de començar la lliga? Va ser un canvi, indiscutiblement, perquè Unzué té una mentalitat molt més a l'estil del Barça, o del Girona dels últims anys, de joc ofensiu, d'atacar i de tocar la pilota. Ara, som un equip defensivament molt fort, a la contra també ho estem fent bé, però potser ens costa més marcar gols. És una altra manera de jugar, de fer les coses. És molt estrany un canvi tan radical d'estil. Intento no pensar-hi gaire. L'equip estava amb Unzué, li va donar suport, i ara està amb Fabri. Nosaltres no tenim res a veure amb la decisió i és millor no pensar-hi, perquè si t'afecta gaire perjudiques l'equip. El grau de pressió que hi ha a Santander li és nou? Sí, és diferent. Aquí hi ha més pressió mediàtica, l'afició també pressiona molt més i la gent és més crítica. Però això és el futbol. Sabia que a Girona es vivia molt bé i que, tot i que hi hagués problemes, la gent no t'increpava tant. Aquí, l'afició anima molt quan les coses surten bé, sobretot els d'una zona. El problema és que a casa hem guanyat només dos partits i segur que els agradaria veure'ns guanyar més. Just després de baixar de primera, és normal que ens vulguin més amunt. Com viuen el caos institucional? Ara està més calmat que a l'estiu? Nosaltres n'estem totalment al marge. Ni quan vaig venir sabia ben bé com estava tot, ni ara ho controlo del tot. De l'ambient de treball, el grup, les instal·lacions, el material, no en puc tenir cap queixa; tot perfecte. Que el club sigui de l'un o de l'altre no m'afecta. I econòmicament tot està perfecte. Considera que ja s'ha fet un nom a Santander? A poc a poc. Quan véns d'un equip més conegut, de primera, de seguida tothom et coneix. El Racing ha estat molts anys a primera i a mi em coneixia poca gent. De mica en mica valoren el que estàs fent. Estic content. Hi ha partits més bons que d'altres, però a poc a poc estic sentint que els està agradant allò que estic fent. Costarà veure'ls lluitar per pujar a primera? A segona A, fins a la segona volta no es decideix res. Però, si no comencem a agafar punts ara, els de dalt s'escaparan. No estem ni de bon tros descartats. Amb una bona ratxa et poses en zona de play-off, i això és el que volem. L'equip està fet per estar a dalt i no lluitar per ser-hi no seria l'objectiu. D'equip, n'hi ha per estar més amunt. Veure el Girona tercer i amb 24 punts li deu

sorprendre molt. Sorprèn, però jo em sento orgullós que, pràcticament amb tot l'equip de l'any passat, lluitin per estar a dalt. Hi ha molt bon equip, entre els que es van quedar i els fitxatges, i saben a què juguen. M'agrada molt que siguin a dalt i que tothom conegui una mica més el Girona com un equip potent. Ens va costar molt treure la imatge que era un equip que acabava de pujar. Ara els miren amb més respecte. És un orgull veure'ls tan bé. I amb bon futbol, amb gols... L'any passat vam acabar molt bé, i Rubi sap treballar molt bé el tipus de joc que estan fent, un dels millors futbols de la categoria. Costa que a segona A la gent jugui tan bé. Aquest inici els donarà molta moral i me n'alegro. I la sorpresa és relativa. Que no ens sortissin les coses l'any passat no vol dir que ara haguessin d'anar malament. Els veu per lluitar a dalt? Sí, jo crec que sí. Tenen un bloc consistent i no només marquen molts gols, sinó que en reben pocs. Per números, és dels millors equips. I, amb confiança, poden lluitar perfectament a la zona alta. Tant de bo tot l'any. Qui ha fet un pas endavant enèrgic és Marcos Tébar. A mi em sembla un gran jugador. Ja l'any passat i també l'anterior va fer grans partits, tot i que quan no guanyes no es veu tant. Aquest any no he pogut veure gaires partits, però no em sorprèn el seu rendiment; hauria d'estar més amunt. Que serveixi també perquè la gent vegi el que hi ha, no tan sols amb Tébar, sinó amb uns quants jugadors del Girona. Li agradaria ser a l'equip? No, no és qüestió de si m'agradaria o no. Sempre m'he trobat molt còmode al Girona. Jugant tants anys hi he fet amics, i amb ells sempre agrada jugar-hi. Però no em penedeixo d'haver marxat. Dissabte deurà viure un dels partits més especials? Sí. Arribar a Montilivi i canviar-me a la caseta del contrari serà una mica estrany. Ja tinc ganes de tornar, de veure la gent i de tornar a sentir les sensacions de jugar a Montilivi. Com espera que se'l rebí? Estic segur que bé. M'he sentit molt bé sempre amb l'afició, i tothom amb qui he parlat sempre m'ha animat. Esgotarà totes les invitacions? En demanaré tantes com pugui, per una vegada que ho faig. Em fa il·lusió veure la família i els amics. Em fa gràcia sobretot pel meu avi, que sempre venia a veure'm a Girona i ara està tan lluny que només ha vingut una vegada. I també demanaré permís per quedar-me com a mínim un dia més, perquè des que vaig marxar a Santander que no he tornat.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 08-11-2012 Pàgina 24

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/8-esports/52-futbol-catala/591279-es-un-orgull-veurels-tan-be.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mEsports&utm_source=rss&utm_medium=mEsports&utm_campaign=rss